

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

1) ข้อมูลทั่วไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร (มทม) เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านการผลิตบัณฑิตและการวิจัย โดยมีการจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการดำเนินงานวิจัยอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐาน ซึ่งมีชื่อเสียงโดดเด่นด้านวิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยี มีแนวคิดพื้นฐานในการจัดตั้ง 2 ประการคือ การขาดแคลนบุคลากรด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี และการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเต็มศักยภาพ เปิดดำเนินการในนามของ “วิทยาลัยมหานคร” เมื่อ พ.ศ. 2533 และได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2537 รวมเวลาดำเนินการ 16 ปี โดยเปิดสอนคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะแรก ปัจจุบันเปิดสอนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และ ปริญญาเอกใน 4 กลุ่มสาขาวิชาคือ วิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ และบริหารธุรกิจ สมศ. จัดมหาวิทยาลัยนี้ไว้ในกลุ่มที่ 1 เน้นผลิตบัณฑิตและวิจัย โดยกระจายน้ำหนักในแต่ละมาตรฐานใน 4 ภารกิจหลัก 35 35 20 10 ในปีการศึกษา 2548 มีนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า 7196.40 คน คณาจารย์ประจำตามนิยาม สมศ. 368 คน มีบุคลากรสายสนับสนุน 216 คน บัณฑิตสำเร็จการศึกษา จำนวน 2,357 คน งบประมาณ 446,737,194.17 บาท (สี่ร้อยสี่สิบล้านเจ็ดแสนสามหมื่นเจ็ดพันหนึ่งร้อยเก้าสิบลบาทสิบเจ็ดสตางค์)

คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอก ได้ทำการศึกษาข้อมูลจากรายงานการประเมินตนเอง จากหลักฐานต่างๆของมหาวิทยาลัย รวมทั้งได้เข้าตรวจเยี่ยมมหาวิทยาลัยในรูปแบบกัลยาณมิตร เป็นเวลา 3 วัน ระหว่างวันที่ 9-11 พฤศจิกายน 2549 โดยได้รับฟังบรรยายสรุป ได้สังเกตการสอนในชั้นเรียน ในห้องปฏิบัติการ การดำเนินงานหน่วยงานระดับมหาวิทยาลัย กลุ่มสาขาวิชา ระดับคณะ และหน่วยสนับสนุนการสอนต่างๆ ตลอดจนได้สัมภาษณ์ผู้แทนกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้แทนผู้บริหารทุกระดับ บุคลากร นักศึกษา ผู้แทนศิษย์เก่า และ ผู้ใช้บัณฑิต ผลการประเมินมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร สรุปได้ดังนี้

2) ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษา

2.1 ระดับสถาบัน

ผลการประเมินตามรายมาตรฐานระดับสถาบัน พบว่า มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต (ค่าน้ำหนักร้อยละ 35) มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ค่าน้ำหนักร้อยละ 35) มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ (ค่าน้ำหนักร้อยละ 20) และมาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (ค่าน้ำหนักร้อยละ 10) อยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00) รวมคะแนน

มาตรฐานที่ 1-4 อยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00) สำหรับด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร อยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55) มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33) และมาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00) รวมคะแนนมาตรฐานที่ 5-7 อยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63) ค่าเฉลี่ยล่วงหน้า 7 มาตรฐานอยู่ในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86) โดยสรุปผลการประเมินระดับสถาบันได้ค่าคะแนนระดับดีมาก 6 มาตรฐาน และระดับดี 1 มาตรฐาน ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับ ดี มาก ผลการตัดสินระดับสถาบันคือ ได้รับการรับรอง

2.2 ระดับกลุ่มสาขาวิชา

(1) กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มีผลการประเมินระดับดีมาก 5 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร และมาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ ในสองมาตรฐานที่เหลืออยู่ในระดับดี โดยไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับปรับปรุง ผลการตัดสินได้รับการรับรอง

(2) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ มีผลการประเมินระดับดีมาก 5 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร และมาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ ผลการประเมินระดับดี 2 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต และ มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับปรับปรุง ผลการตัดสินได้รับการรับรอง

(3) กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ มีผลการประเมินระดับดีมาก 3 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร และ มาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ ผลการประเมินระดับดี 4 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ และมาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับปรับปรุง ผลการตัดสินได้รับการรับรอง

(4) กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีผลการประเมินระดับดีมาก 4 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มาตรฐานด้านพัฒนาสถาบันและบุคลากร และมาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ ผลการประเมินระดับดี 3 มาตรฐานคือ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ และมาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับปรับปรุง ผลการตัดสินได้รับการรับรอง

3) ข้อเสนอแนะและทิศทางการพัฒนา

3.1 การพัฒนาคุณภาพระดับสถาบัน

3.1.1) ควรหาวิธีจูงใจให้เด็กเก่งเข้าศึกษาให้มากขึ้น เช่นการเพิ่มทุนการศึกษานับสนุนบางส่วน หรือทั้งหมด การจัดระบบให้บรรจุเป็นอาจารย์ประจำหลังสำเร็จการศึกษา และส่งเสริมการศึกษาต่อภายหลังสำเร็จการศึกษา การจัดโอกาสให้ไปศึกษาต่อต่างประเทศในโครงการแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ และสามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้

3.1.2) ควรจัดให้มีระบบที่เลี้ยง สำหรับอาจารย์ใหม่เพื่อสามารถทำวิจัย หรือสอน และเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.3) ควรเพิ่มความสัมพันธ์ในการสร้างความเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม ทั้งด้านการสอน การฝึกงานของนักศึกษา การวิจัยและการบริการวิชาการ

3.2 การพัฒนาคุณภาพระดับกลุ่มสาขาวิชา

3.2.1) กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ควรจัดกลุ่มวิจัยให้มีทิศทาง และมีแผนแม่บท การวิจัย เพื่อสามารถพัฒนาให้เป็นชุดโครงการวิจัย ซึ่งต้องใช้ศาสตร์หลากหลายสาขาเพื่อสามารถตอบโจทย์การวิจัยได้อย่างชัดเจนและนำผลการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง

3.2.2) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ/ชีวภาพ ร้อยละของอาจารย์ที่ทำวิจัยค่อนข้างสูง แต่ควรกระจายให้อาจารย์มีการทำวิจัยอย่างทั่วถึง และควรเปิดหลักสูตรระดับปริญญาโทที่มุ่งกลุ่มเป้าหมายเฉพาะตามความต้องการของตลาด เป็นการเปิดช่องทางการผลิตบัณฑิตของคณะ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการบริหารโรงเรียน เป็นต้น

3.2.3) กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ควรเปิดการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเพิ่มผลงานวิจัยของอาจารย์ และตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

3.2.4) กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ควรพัฒนาความเข้มแข็งด้านการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยในด้านการวิจัย

3.3 ข้อเสนอแนะเร่งด่วนที่มีความสำคัญ

ทุกกลุ่มสาขาวิชาต้องเร่งพัฒนาจำนวนอาจารย์ระดับปริญญาเอก และสนับสนุนอาจารย์ในการทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งงานทางวิชาการให้เพิ่มขึ้น เนื่องจากทุกกลุ่มสาขามีผลการประเมินในเรื่องนี้อยู่ในระดับไม่สูงนักเมื่อเทียบกับเกณฑ์ของ สมศ.